

UCHWAŁA NR 1056/2019
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 10 grudnia 2019 r.

**w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu
na jedno spośród czterech stanowisk sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych, ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2018 r., poz. 831**

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 84 ze zm.), Krajowa Rada Sądownictwa

- 1. przedstawia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o powołanie Pana Leszka Bieleckiego na jedno spośród czterech stanowisk sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych;**
2. nie przedstawia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie Pani Edyty Janiny Bronowickiej, Pana Rafała Lucjana Krupińskiego, Pana Wojciecha Maciejko i Pana Macieja Tomusza Sieniawskiego do pełnienia urzędu na cztery stanowiska sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych.

UZASADNIENIE

I

Na cztery wolne stanowiska sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, ogłoszone w Monitorze Polskim z 2018 r., poz. 831, zgłosili się:

- Pan Leszek Bielecki – pracownik naukowy,
- Pani Edyta Janina Bronowicka – sędzia Sądu Okręgowego w Warszawie,
- Pan Wojciech Iwańczyk – radca prawny,
- Pan Rafał Lucjan Krupiński – pracownik naukowy; radca prawny,
- Pan Wojciech Maciejko – radca prawny,
- Pan Maciej Tomasz Sieniawski – radca prawny,
- Pan Jakub Stelina – pracownik naukowy.

Krajowa Rada Sądownictwa uchwałą nr 772/2019 z dnia 25 lipca 2019 r., na podstawie art. 31 § 3c ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2019 r. poz. 825, ze zm.; dalej: ustawa o Sądzie Najwyższym), pozostawiła bez rozpoznania zgłoszenie Pana Wojciecha Iwańczyka.

Krajowa Rada Sądownictwa umorzyła postępowanie wobec Pana Jakuba Steliny (uchwała nr 1040/2019 z 22 listopada 2019 r.), z uwagi na cofnięcie zgłoszenia.

II

W celu przygotowania sprawy do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady, Przewodniczący Rady wyznaczył zespół, zawiadomił Ministra Sprawiedliwości o jego powołaniu oraz o sprawach indywidualnych przekazanych zespołowi w celu przygotowania ich do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady. Minister Sprawiedliwości nie przedstawił opinii w trybie art. 31 ust. 2b ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 84, ze zm.; dalej: ustawa o KRS).

Krajowa Rada Sądownictwa uchwałą nr 773/2019 z dnia 25 lipca 2019 r. wezwała uczestników postępowania w przedmiocie powołania do pełnienia urzędu na cztery stanowiska sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, ogłoszone w Monitorze Polskim z 2018 r., poz. 831 do osobistego stawiennictwa na posiedzeniu zespołu członków Krajowej Rady Sądownictwa.

Na posiedzeniu 29 sierpnia 2019 r. zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa przeprowadził rozmowy z uczestnikami postępowania (na posiedzenie zespołu nie stawiła się, prawidłowo powiadomiona o jego terminie Pani Edyta Janina Bronowicka), zapoznał się ze zgromadzonymi w sprawie materiałami, które przeanalizował, uznał je za wystarczające, przeprowadził naradę i postanowił rekomendować Krajowej Radzie Sądownictwa przedstawienie Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie Pana Leszka Bieleckiego, Pana Wojciecha Maciejko i Pana Jakuba Steliny – ubiegających się o wolne stanowiska sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, ogłoszone w Monitorze Polskim z 2018 r., poz. 831.

Zespół podejmując decyzję dotyczącą rekomendacji przedstawionych powyżej kandydatów kierował się kryteriami wymienionymi w art. 35 ust. 2 ustawy o KRS i uwzględnił uzyskane przez kandydatów: doświadczenie zawodowe, dorobek naukowy oraz poziom wiedzy prawniczej uczestników postępowania zaprezentowany przez nich w trakcie rozmów z członkami zespołu.

Zespół na podstawie dokumentacji zgromadzonej w sprawie oraz rozmowy z uczestnikami niniejszego postępowania stwierdził, że Pan Leszek Bielecki, Pan Wojciech Maciejko i Pan Jakub Stelina wyróżniają się wysokim poziomem wiedzy prawniczej z szeroko rozumianego zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych, a ich dotychczasowe doświadczenie zawodowe i praca naukowa dają rękojmię odpowiednich kwalifikacji do orzekania w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego.

Pozostali kandydaci, zdaniem zespołu, nie wyróżniają się wysokim poziomem wiedzy prawniczej w stopniu umożliwiającym rekomendację ich kandydatur Krajowej Radzie Sądownictwa.

Poniżej przedstawione zostały wyniki głosowania zespołu. W głosowaniach wzięło udział 4 członków zespołu Krajowej Rady Sądownictwa.

1. Pan Leszek Bielecki otrzymał: 4 głosy „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”,
2. Pani Edyta Janina Bronowicka otrzymała: 0 głosy „za”, 0 głosów „przeciw”, 4 głosy „wstrzymujące się”,
3. Pan Rafał Lucjan Krupiński otrzymał: 0 głosów „za”, 2 głosy „przeciw”, 2 głosy „wstrzymujące się”,
4. Pan Wojciech Maciejko otrzymał: 4 głosy „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”,
5. Pan Maciej Tomasz Sieniawski otrzymał: 0 głosów „za”, 2 głosy „przeciw”, 2 głosy „wstrzymujące się”,
6. Pan Jakub Stelina otrzymał: 4 głosy „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”.

O terminie posiedzenia zespołu została zawiadomiona Krajowa Rada Radców Prawnych gdyż na stanowisko sędziowskie swoją kandydaturę zgłosiły osoby wykonujące zawód radcy prawnego. W posiedzeniu zespołu nie uczestniczył przedstawiciel Krajowej Rady Radców Prawnych.

III

Podjmując niniejszą uchwałę, Krajowa Rada Sądownictwa kierowała się kryteriami określonymi w art. 30 ustawy o Sądzie Najwyższym oraz w art. 35 ust. 2 ustawy o KRS. Rada uwzględniła, że wymagania stawiane kandydatom do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego łączą przesłanki ogólne, zawsze obowiązujące przy powołaniu

na stanowisko sędziego, z kilkoma wymaganiami szczególnymi, które odnoszą się wyłącznie do sędziów Sądu Najwyższego. Szczególnej ocenie Rady podlega spełnianie przez kandydatów przesłanek określonych w art. 30 § 1 pkt 4 i 6 ustawy o Sądzie Najwyższym. Rada ocenia również, czy doświadczenie kandydata w pracy na stanowiskach, o których mowa w art. 30 § 1 pkt 8 ustawy o Sądzie Najwyższym albo jego działalność naukowa (art. 30 § 2 ustawy o Sądzie Najwyższym) daje rękojmię prawidłowego sprawowania urzędu sędziego Sądu Najwyższego w izbie, do której prowadzony jest nabór. Artykuł 30 § 1 pkt 6 ustawy o Sądzie Najwyższym określa kryterium wyróżniania się wysokim poziomem wiedzy prawniczej. Wysoki poziom wiedzy prawniczej kandydata znajduje odzwierciedlenie w osiągnięciach osobistych w zakresie podnoszenia kwalifikacji zawodowych, między innymi w ramach studiów podyplomowych lub doktoranckich oraz osiągnięciach w pracy zawodowej i kwalifikacjach nabytych w wymaganym zakresie praktyki prawniczej, poprzedzającej ubieganie się o stanowisko sędziego w Sądzie Najwyższym. Zdaniem Krajowej Rady Sądownictwa spośród kandydatów uczestniczących w niniejszej procedurze nominacyjnej Pan Leszek Bielecki jako jedyny wyróżnia się wysokim poziomem wiedzy prawniczej, niezbędnej do objęcia urzędu sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych.

Rada nie podzieliła stanowiska zespołu w zakresie kandydatury Pana Wojciecha Maciejko uznając ją za dobrą, lecz nie wypełniającą – w chwili podjęcia uchwały – kryterium z art. 30 § 1 pkt 6 ustawy o Sądzie Najwyższym, w stopniu umożliwiającym objęcie urzędu Sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych.

W pozostałym zakresie Krajowa Rada Sądownictwa podzieliła stanowisko zespołu.

2. Pan Leszek Bielecki urodził się 13 lutego 1971 r. w Piasecznie. W 1997 r. ukończył wyższe studia administracyjne na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie z oceną dobrą, uzyskując tytuł magistra. Od 1 sierpnia 1997 r. był zatrudniony w Izbie Skarbowej w Lublinie, w której zajmował się instruktazem i nadzorem nad Naczelnikami Urzędów Skarbowych. Od 1 grudnia 1999 r. zajmował się rozpatrywaniem środków zaskarżenia od rozstrzygnięć Naczelników Urzędów Skarbowych w sprawach związanych z podatkiem dochodowym od osób fizycznych. W 1999 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie Śląskim z oceną dobrą, uzyskując tytuł magistra. Na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej pt. „Instytucja koncesji w prawie polskim. Zagadnienia administracyjno-prawne” oraz po złożeniu wymaganych egzaminów uzyskał stopień naukowy doktora nauk prawnych nadany uchwałą Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie z 7 stycznia 2004 r. Od 1 października

2004 r. do 30 września 2012 r. był zatrudniony na Wydziale Prawa i Ekonomii Wyższej Szkoły Humanistyczno-Przyrodniczej w Sandomierzu na stanowisku adiunkta. Od 1 października 2006 r. do 30 listopada 2014 r. był zatrudniony na stanowisku adiunkta na Wydziale Prawa w Wyższej Szkole Ekonomii, Prawa i Nauk Medycznych im. prof. Edwarda Lipińskiego w Kielcach. Z dniem 9 września 2005 r. został powołany na pozaetatowego członka Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Lublinie, w którym orzekał w sprawach dotyczących ochrony środowiska, planowania i zagospodarowania przestrzennego, podatkowych, pomocy społecznej i świadczeń rodzinnych. W latach 2005-2009 był zatrudniony w Wyższej Szkole Biznesu im. bp. J. Chrapka w Radomiu. Od 1 czerwca 2006 r. pełnił obowiązki Naczelnika Urzędu Skarbowego w Kraśniku. Od 1 kwietnia 2007 r. pełnił funkcję Zastępcy Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w Lublinie. Od 1 lipca 2007 r. pełnił obowiązki Naczelnika Trzeciego Urzędu Skarbowego w Lublinie. Od 1 września 2009 r. pełnił obowiązki Kierownika Referatu Zryczałtowanego Podatku Dochodowego od Osób Fizycznych. Od dnia 1 marca 2010 r. do 29 grudnia 2015 r. zajmował stanowisko specjalistyczne w służbie cywilnej pełniąc obowiązki w Trzecim Urzędzie Skarbowym w Lublinie w zakresie prowadzenia postępowań podatkowych w podatku dochodowym od osób fizycznych. Na podstawie książki pt.: „Koncepcja rzeczy publicznej w prawie polskim. Zagadnienia administracyjnoprawne.” uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych w dyscyplinie prawo nadany uchwałą Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie z 15 października 2014 r. Od 1 grudnia 2014 r. był zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego. Od 1 października 2015 r. został pracownikiem Wydziału Prawa, Administracji i Zarządzania, Instytutu Prawa, Ekonomii i Administracji Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach na stanowisku profesora nadzwyczajnego i Kierownikiem Zakładu Naukowego Prawa Cywilnego, Gospodarczego, Finansowego i Prawa Pracy. Od 30 grudnia 2015 r. do 28 lutego 2017 r. pełnił obowiązki Dyrektora Izby Skarbowej w Lublinie. Od 1 października 2016 r. został pracownikiem Wydziału Prawa, Administracji i Zarządzania, Instytutu Prawa, Ekonomii i Administracji Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach na stanowisku profesora nadzwyczajnego i Kierownikiem Zakładu Naukowego Prawa Gospodarczego i Finansowego. Od 1 marca 2017 r. pełni funkcję Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Lublinie. Z dniem 1 listopada 2017 r. został powołany w skład Głównej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych na 4-letnią kadencję. Jest autorem monografii, rozdziałów w monografiach, komentarzy, artykułów naukowych, podręczników oraz innych opracowań

przede wszystkim z zakresu prawa i postępowania administracyjnego, prawa gospodarczego, prawa finansowego oraz prawa urzędniczego. Brał czynny udział w wielu konferencjach naukowych o zasięgu krajowym i międzynarodowym.

Kandydat uzyskał pozytywną rekomendację zespołu członków Krajowej Rady Sądownictwa. Pan Leszek Bielecki podczas wysłuchania przez zespół członków 29 sierpnia 2019 r. zaprezentował się w sposób uzasadniający rekomendację jego kandydatury do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego. Na zadane pytania udzielał w sposób wyczerpujący merytorycznych odpowiedzi, potwierdzając tym samym bardzo wysokie kwalifikacje zawodowe. W ocenie Krajowej Rady Sądownictwa Pan Leszek Bielecki w bardzo wysokim stopniu spełnia kryteria ustawowe wymagane od kandydata ubiegającego się o stanowisko sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. Kandydat posiada wieloletnie doświadczenie zdobyte w trakcie pracy w administracji skarbowej. Jego atutem jest doświadczenie w sferze administracji publicznej. Od wielu lat zajmuje się także pracą naukowo-dydaktyczną – obecnie na Wydziale Prawa, Administracji i Zarządzania, Instytutu Prawa, Ekonomii i Administracji Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach na stanowisku profesora nadzwyczajnego i Kierownika Zakładu Naukowego Prawa Cywilnego, Gospodarczego, Finansowego i Prawa Pracy. Ponadto pełni funkcję Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Lublinie, a także został powołany w skład Głównej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych. Uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych, a potwierdzeniem wyróżniającej wiedzy są liczne publikacje jego autorstwa, w tym z zakresu prawa i postępowania administracyjnego, prawa gospodarczego, prawa finansowego oraz prawa urzędniczego. Zasadniczym rysem tej kandydatury jest łączenie praktyki administracyjnej z działalnością dydaktyczną i naukową.

3. Odnośnie do kandydatów nieprzedstawianych z wnioskiem o powołanie Krajowa Rada Sądownictwa uwzględniła między innymi, co następuje:

Pani **Edyta Janina Bronowicka** urodziła się w 1973 r. w Oławie. W 1997 r. ukończyła wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu z wynikiem bardzo dobrym. Po odbyciu w latach 1997-1999 aplikacji sądowej etatowej w okręgu Sądu Okręgowego w Poznaniu w 1999 r. złożyła egzamin sędziowski z wynikiem bardzo dobrym. Z dniem 15 listopada 1999 r. została mianowana asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w Śremie. Z dniem 1 maja 2000 r. na własny wniosek została przeniesiona na stanowisko asesora sądowego w Sądzie Rejonowym w Poznaniu.

Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 października 2002 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w Poznaniu, w którym do 31 grudnia 2002 r. orzekała w VIII Wydziale Rodzinnym i Nieletnich, zaś od 1 stycznia 2003 r. do 31 grudnia 2007 r. wykonywała obowiązki w XI Wydziale Gospodarczym. W związku z reorganizacją sądów z dniem 1 stycznia 2008 r. została przeniesiona na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w Poznaniu. Orzekała w IX Wydziale Gospodarczym, przy czym od 15 maja 2011 r. do 15 listopada 2011 r. była delegowana do Ministerstwa Sprawiedliwości, Departamentu Sądów Powszechnych, Wydziału Gospodarczego i Rejestrów. Z dniem 1 stycznia 2012 r. na własny wniosek została przeniesiona na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie, w którym podjęła obowiązki orzecznicze w VIII Wydziale Gospodarczym. Od sierpnia 2016 r. orzeka w Sądzie Okręgowym w Warszawie, w którym obowiązki początkowo pełniła w XX Wydziale Gospodarczym, a obecnie w XXVII Wydziale Cywilno-Odwoławczym. Kandydatka ukończyła studia podyplomowe w zakresie prawa europejskiego (w 2007 r.), prawa cywilnego (w 2010 r.), prawa własności intelektualnej (w 2011 r.).

Kandydatka nie uzyskała rekomendacji zespołu członków Krajowej Rady Sądownictwa. Pani Edyta Janina Bronowicka jako jedyna nie stawiała się na wysłuchanie zespołu członków 29 sierpnia 2019 r. W ocenie Rady, kandydatka posiada doświadczenie orzecznicze i wiedzę prawniczą, jednak wobec braku szczególnych osiągnięć zawodowych czy naukowych, nie są one tak wyróżniające, aby uzasadniać jej powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego. Nie bez znaczenia jest przy tym fakt, że kandydatka jest sędzią sądu okręgowego, a zatem jej awans do Sądu Najwyższego musiałby być uzasadniony szczególnymi i wyjątkowymi względami merytorycznymi, które nie zostały stwierdzone z uwagi na absencję podczas zaplanowanego wysłuchania kandydatów przez zespół członków.

Pan Rafał Lucjan Krupiński urodził się 3 maja 1971 r. w Legnicy. W 1998 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie Wrocławskim z oceną dobrą, uzyskując tytuł magistra. W latach 2002-2008 był zatrudniony na stanowisku asystenta/wykładowcy w Instytucie Administracji Publicznej Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej im. Witelona w Legnicy. W latach 2003-2007 odbył aplikację radcowską prowadzoną przez Okręgową Izbę Radców Prawnych w Wałbrzychu. W listopadzie 1996 r. złożył egzamin radcowski z oceną dostateczną. Uchwałą nr 987/VI/07 Okręgowej Izby Radców Prawnych w Wałbrzychu z 15 czerwca 2007 r. został wpisany na listę radców prawnych. Od września 2007 r. wykonuje

zawód radcy prawnego w indywidualnej kancelarii radcy prawnego, a obecnie również w Kancelarii Radców Prawnych Consylius S.C. z siedzibą w Lubinie. Jak wynika z zaświadczenia Nr AUW.415.3.2016.EUK wydanego przez Uniwersytet Wrocławski Pan Rafał Lucjan Krupiński jest uczestnikiem studiów doktoranckich i uzyskał zaliczenie ósmego – ostatniego – semestru studiów.

Kandydat nie uzyskał rekomendacji zespołu członków Krajowej Rady Sądownictwa. Pan Rafał Lucjan Krupiński podczas wysłuchania przez zespół członków 29 sierpnia 2019 r. nie zaprezentował się w sposób pozwalający na wystąpienie z rekomendacją jego kandydatury na stanowisko sędziego w Sądzie Najwyższym. W ocenie Rady, doświadczenie zawodowe i wiedza prawnicza Pana Rafała Lucjana Krupińskiego nie uzasadniają jego powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego.

Pan **Wojciech Maciejko** urodził się 27 lutego 1977 r. w Radymnie. W latach 1996-1999 ukończył Wyższą Szkołę Administracji i Zarządzania w Przemyślu, Wydział Administracyjno-Prawny, uzyskując tytuł licencjata z zakresu administracji. Od 1 sierpnia 1999 r. do 31 lipca 2000 r. był zatrudniony na stanowisku referenta w Starostwie Powiatowym w Jarosławiu, Wydział Komunikacji, Transportu i Dróg. Od 1 grudnia 2000 r. do 30 listopada 2003 r. pracował na stanowisku inspektora w Podkarpackim Urzędzie Wojewódzkim w Rzeszowie w Wydziale Polityki Społecznej. W 2001 r. ukończył wyższe studia administracyjne na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, uzyskując tytuł magistra. Od 1 stycznia 2004 r. do 31 maja 2005 r. pracował na stanowisku kierownika sekretariatu I Wydziału w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w Rzeszowie. W 2005 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie Rzeszowskim z oceną bardzo dobrą, uzyskując tytuł magistra. Na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej pt. „Publicznoprawne aspekty bezrobocia” oraz po złożeniu wymaganych egzaminów uzyskał stopień naukowy doktora nauk prawnych nadany uchwałą Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie z 5 stycznia 2005 r. Od 1 września 2005 r. jest zatrudniony w Wyższej Szkole Prawa i Administracji w Rzeszowie, obecnie na stanowisku profesora nadzwyczajnego, jest także Kierownikiem Zakładu Prawa Finansowego. Od 1 czerwca 2005 r. do 31 grudnia 2011 r. pracował na stanowisku asystenta sędziego w Naczelnym Sądzie Administracyjnym w Warszawie. W latach 2007-2009 odbył szkolenie dla asystentów sędziego w sądach administracyjnych. W dniu 22 kwietnia 2009 r. został wpisany na listę adwokatów prowadzoną przez Okręgową Radę Adwokacką w Rzeszowie, jednocześnie na swój wniosek zawieszono mu prawo

do wykonywania zawodu z uwagi na zatrudnienie na stanowisku asystenta sędziego. W dniu 8 maja 2009 r. został wpisany na listę radców prawnych prowadzoną przez Okręgową Izbę Radców Prawnych w Rzeszowie. Od 1 czerwca 2011 r. do 31 maja 2017 r. oraz od 1 listopada 2017 r. jest członkiem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Rzeszowie. Od 1 lutego 2012 r. prowadzi własną kancelarię radcowską z siedzibą w Rzeszowie. Od 1 marca 2013 r. do 31 grudnia 2013 r. był zatrudniony na stanowisku radcy prawnego w 14 Dywizjonie Artylerii Samobieżnej w Jarosławiu i 21 Dywizjonie Artylerii Przeciwlotniczej w Jarosławiu. Od 25 listopada 2013 r. jest zatrudniony na stanowisku radcy prawnego w Powiatowym Urzędzie Pracy w Jarosławiu. Od 1 lutego 2014 r. do 31 grudnia 2015 r. był zatrudniony w Urzędzie Miasta Łańcucie. Na podstawie oceny ogólnego dorobku naukowego i przedstawionej rozprawy habilitacyjnej pt.: „Zwrot nienależnie pobranych świadczeń z zabezpieczenia społecznego” uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych nadany uchwałą Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie z 23 kwietnia 2014 r. Od 1 stycznia 2015 r. jest zatrudniony na stanowisku radcy prawnego w Urzędzie Miejskim w Błażowej. W 2016 r. ukończył studia podyplomowe w zakresie urbanistyki, planowania i zagospodarowania przestrzennego. Od 12 maja 2016 r. jest stałym mediatorem w Sądzie Okręgowym w Warszawie w sprawach administracyjnych i przed sądami administracyjnymi. Od 1 października 2016 r. jest zatrudniony na stanowisku radcy prawnego w Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w Radymnie. Od 1 stycznia 2018 r. jest zatrudniony na stanowisku radcy prawnego w Urzędzie Gminy w Laszkach. Od 10 lutego 2018 r. jest zatrudniony na stanowisku radcy prawnego w Niepublicznym Młodzieżowym Ośrodku Wychowawczym w Łańcucie. Od 12 lutego 2018 r. jest zatrudniony na stanowisku radcy prawnego w Zespole Kuratorskiej Służby Sądowej przy Sądzie Rejonowym w Jarosławiu. Jest autorem bardzo wielu publikacji naukowych z różnych dziedzin prawa.

Kandydat uzyskał rekomendację zespołu członków Krajowej Rady Sądownictwa. Pan Wojciech Maciejko podczas wysłuchania przez zespół członków 29 sierpnia 2019 r. zaprezentował się w sposób uzasadniający rekomendację jego kandydatury do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego. Na zadane pytania udzielał w sposób wyczerpujący merytorycznych odpowiedzi, potwierdzając tym samym wysokie kwalifikacje zawodowe. Jednakże w ocenie Rady, co zostało wyrażone w głosowaniu tajnym, Pan Wojciech Maciejko nie posiada w chwili obecnej doświadczenia zawodowego i wiedzy prawniczej uzasadniających jego powołanie na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego.

Pan **Maciej Tomasz Sieniawski** urodził się 5 stycznia 1957 r. w Skarżysku-Kamiennej. W 1981 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie z oceną dostateczną, a w 1983 r. uzyskał tytuł magistra. W 1987 r. ukończył studia podyplomowe w zakresie organizacji i kierowania dla kadry kierowniczej. W latach 1993-1996 odbył aplikację radcowską prowadzoną przez Okręgową Izbę Radców Prawnych w Kielcach. W listopadzie 1996 r. złożył egzamin radcowski z oceną dobrą plus. Uchwałą nr 28/96 Okręgowej Izby Radców Prawnych w Kielcach z 13 grudnia 1996 r. został wpisany na listę radców prawnych. Od kwietnia 1998 r. wykonuje zawód radcy prawnego w indywidualnej kancelarii radcy prawnego.

Kandydat nie uzyskał rekomendacji zespołu członków Krajowej Rady Sądownictwa. Pan Maciej Tomasz Sieniawski podczas wysłuchania przez zespół 29 sierpnia 2019 r. nie zaprezentował się w sposób pozwalający na wystąpienie z rekomendacją jego kandydatury na stanowisko sędziego w Sądzie Najwyższym. W ocenie Rady, Pan Maciej Tomasz Sieniawski posiada doświadczenie zawodowe i wiedzę prawniczą, które nie uzasadniają jego powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego.

6. O przedstawieniu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie zdecydował całokształt okoliczności sprawy, a w szczególności doświadczenie zawodowe, dorobek naukowy oraz poziom wiedzy prawniczej uczestników postępowania zaprezentowany przez nich w trakcie rozmów z członkami zespołu Krajowej Rady Sądownictwa.

7. Powyższe okoliczności spowodowały, że w trakcie posiedzenia Krajowej Rady Sądownictwa 10 grudnia 2019 r., w głosowaniu tajnym – w związku ze zgłoszeniem przez członka Rady żądania, o którym mowa w art. 21 ust. 2 zdanie 2 ustawy o KRS – na kandydaturę:

- Pana Leszka Bieleckiego oddano 15 głosów „za”, przy braku głosów „przeciw” i 4 głosach „wstrzymujących się”, (oddano 0 głosów „nieważnych”) w rezultacie czego kandydatura ta uzyskała wymaganą bezwzględną większość głosów,
- Pani Edyty Janiny Bronowickiej nie oddano głosów „za”, oddano 5 głosów „przeciw” i 14 głosów „wstrzymujących się”, (oddano 0 głosów „nieważnych”) w rezultacie czego kandydatura ta nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

- Pana Rafała Lucjana Krupińskiego nie oddano głosów „za”, oddano 4 głosy „przeciw” i 15 głosów „wstrzymujących się”, (oddano 0 głosów „nieważnych”) w rezultacie czego kandydatura ta nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Pana Wojciecha Maciejko oddano 2 głosy „za”, przy 3 głosach „przeciw” i 14 głosach „wstrzymujących się”, (oddano 0 głosów „nieważnych”) w rezultacie czego kandydatura ta nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Pana Macieja Tomasza Sieniawskiego nie oddano głosów „za”, oddano 4 głosy „przeciw” i 15 głosów „wstrzymujących się”, (oddano 0 głosów „nieważnych”) w rezultacie czego kandydatura ta nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów.

Na podstawie § 12 ust. 3 Regulaminu Krajowej Rady Sądownictwa uchwalonego uchwałą nr 158/2019 Krajowej Rady Sądownictwa z 24 stycznia 2019 r. w sprawie Regulaminu Krajowej Rady Sądownictwa (M.P. z 2019 r., poz. 192), Przewodniczący Krajowej Rady Sądownictwa zarządził ponowne głosowanie podczas, którego na kandydaturę Pana Wojciecha Maciejko oddano 1 głos „za”, 3 głosy „przeciw” i 14 głosów „wstrzymujących się”, (oddano 0 głosów „nieważnych”) w rezultacie czego kandydatura ta nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów.

Mając na uwadze wyniki głosowania, Krajowa Rada Sądownictwa podjęła uchwałę jak na wstępie.

Przewodniczący
Krajowej Rady Sądownictwa
sędzia Leszek Mazur

